

Spiridon al Trimitundei - Sfântul călător

Sfantul Spiridon s-a nascut in jurul anului 270, in Aski, Cipru, si a fost pastor de oi. Dupa moarte sotiei sale, alege sa duca o viata ascetica.

Ajunge episcopul Trimitundei, o cetate din apropierea orasului Pafos. Participa la primul sinod ecumenic de la Niceea din anul 325, unde a fost condamnat invatatura lui Arie, care sustinea ca Iisus Hristos nu este Fiul lui Dumnezeu, ci doar un om cu puteri supranaturale.

Sfântul Spiridon - aparator al credinței în Sfânta Treime și patron al olarilor

Sfantul Spiridon era atat de convingator atunci cand vorbea despre Sfanta Treime, incat multi pagani s-au convertit la crestinism. Potrivit traditiei, ca sa-i descopere unui filosof unitatea si diversitatea din Sfanta Treime, va face semnul Sfintei Cruci, invocand numele Sfintei Treimi, in timp ce in mana stanga tine o caramida. Dupa ce a facut semnul Sfintei Cruci, focul s-a ridicat din caramida, apa a cazut pe pamant, iar pamantul din ea a ramas in mana lui. Astfel, prin cele trei

elemente distincte: pamant, foc si apa, a descoperit diversitatea, iar prin totul unitar - caramida, a descoperit unitatea. Plecand de la aceasta minune, Sfantul Spiridon este considerat si patronul olarilor.

Spiridon al Trimitundei - Sfântul călător

In fiecare an, pe 12 decembrie, papucii Sfatului Spiridon sunt schimbati. Se spune ca ei se tocesc ca urmare a drumului parcurs spre vestirea lui Hristos in intreaga lume.

De aici si denumirea de "Sfantul calator". Din marturiile unor clerici reiese ca pentru perioade scurte de timp, trupul sfantului nu mai este prezent in racla, iar atunci cand revine, este cald si prafuit.

Acesta este si motivul pentru care, in cantarile Acatistului sau spunem: "Bucura-te ca esti si cu oamenii cu trupul petrecator; Bucura-te ca incaltamintele tale slujesc ca dovada".

Moaștele Sfântului Spiridon

Sfantul Spiridon a trecut la cele vesnice in anul 348 d.Hr, la varsta de 78 de ani. A fost ingropat in Biserica "Sfintilor Apostoli" din Trimitunda. Cand saracinii au cucerit cetatea, cipriotii au decis sa ia moaștele Sfântului Spiridon si sa le duca in Constantinopol. Asa s-a descoperit ca a fost invrednicit de Dumnezeu cu darul neputezirii. Moaștele sale au fost mutate in Serbia, in anul 1453, iar la scurt timp au fost aduse in Grecia, in insula Corfu, unde sunt prezente si astazi.

Ocrotitorul spitalelor

Datorita vindecărilor savarsite, el este cinstit si ca ocrotitor al celor bolnavi, motiv pentru care multe spitale ii poarta numele. Din minunile Sfântului Spiridon amintim: oprirea unei secete, vindecarea lui Constantius (fiul lui Constantin cel Mare), invierea unui copil, redarea puterii de a vorbi unui diacon.

Adrian Cocosila

Soborul Maicii Domnului; Sfântul Nicodim de la Tismana

In ziua de astazi, 26 decembrie, praznuim sarbatoarea cu numele de "Soborul Maicii Domnului." Cuvant bisericesc, "sobor" insemneaza "adunare de oameni" si in imprejurarea de acum el vrea sa spuna doua lucruri: intai, cuvantul acesta este o chemare catre cei credinciosi, sa ne adunam astazi, in cinstea Maicii Domnului, aici pe pamant; dar, pe de alta parte, cuvantul "sobor" ne aduce aminte ca Maica Domnului se afla preaslavita, fara de asemanare, in mijlocul tuturor Sfintilor fericiti din ceruri si ca, asa fiind, adunarea noastra de astazi, de pe pamant este, de fapt, o impreuna-praznuire a noastra cu cetele tuturor Sfintilor si Ingerilor din ceruri. Adunarea cea cereasca, adica, se uneste, astazi, cu adunarea noastra pamanteasca, la cinstirea Maicii Domnului.

Si, este drept sa fie asa, dupa ce am praznuit ieri Taina in care Maica Domnului este aceea care uneste pe veci toata omenirea cu Dumnezeu, nascand ca mama pe Domnul Hristos, adica pe Dumnezeu cel intrupat si ascuns intr-un prunc de om. E ca si cand Maica Domnului, privind la Domnul Iisus, in primul rand, si apoi la noi toti, cei credinciosi, "frati mai mici" ai Domnului, care-i aducem aceasta cinstire, ar spune astazi, catre Tatal ceresc, cuvantul acesta de fericita si adanca multumire, de la Apostolul din ajutorul Craciunului: "Iata, Doamne, eu si toti pruncii pe care mi I-ai dat, fii binecuvantat in veci! Amin."

"Aparatoare Doamna, pentru biruinta, multumiri, izbavindu-ne din nevoi, aducem tie, Nascatoare de Dumnezeu, noi, robii tai. Ci, ca ceea ce ai stapanire nebiruita, izbaveste-ne pe noi din toate nevoile, ca sa strigam tie: Bucura-Te, Mireasa, pururea Fecioara."

Sfantul Cuvios Nicodim de la Tismana (+1406)

Cuviosul Nicodim s-a nascut in satul Prilep si se tragea dintr-o familie de aromani. Istet de minte de mic copil, Nicodim a invatat citirea Sfintelor Scripturi si s-a umplut de ravna pentru slujirea lui Hristos. Iar cand parintii sau au inceput a cugeta sa-l aseze in dregatorii, dupa avutia si rangul ce aveau, Nicodim s-a lepadat de toata averea parinteasca si de toata slava lumii acesteia. Imbracat in haine saracacioase, a fugit intr-ascuns din casa parinteasca si s-a dus la Sfantul Munte, unde, dupa trei ani de ucenicie, s-a invrednicit a fi tuns calugar intr-o manastire de acolo. Dovedindu-se adanc cunoscator al dumnezeiestilor

invataturi, smerit si evlavios, in putina vreme a ajuns diacon, apoi egumen si staret al acelei manastiri. Plin de dragoste pentru poporul sau, Nicodim a mijlocit impacarea intre scaunul patriarhal din Constantinopol si Biserica sarbeasca si, ascultand rugaminta cneazului Lazar, a parasit Sfantul Munte si a venit in tara sa. Repede ducandu-se vestea despre evlavia si smerenia sa, preotii si credinciosii voiau sa-l inalte patriarh al Bisericii sarbesti, dar Sfantul s-a socotit pe sine nevrednic de asemenea cinste.

In timpul domniei voievodului roman Vlaicu, Sfantul a trecut Dunarea si, venind in Tara Romaneasca, a zidit manastirea Vodita, cea dintai asezare manastireasca temeinica si cu buna randuiala din tara noastra, despre care s-au pastrat dovezi si hrisoave. Dupa oarecare trecere de vreme, Sfantul a parasit ctitoria lui de la Vodita, unde a lasat staret pe un ucenic al sau, anume Agaton, a mers prin munti in sus si, ajungand la locul unde apa Tismanei cade cu zgomot de la inaltime, a ridicat acolo o manastire mai mare si mai trainica. Aici s-a asezat Cuviosul Nicodim, cu cativa din ucenicii sai, dar numarul acelor ce veneau sa slujeasca lui Hristos, sub povatuirea si indrumarea vrednicului staret, sporea fara incetare. Pe toti ii invata cu blandete si-i calauzea spre implinirea voii lui Dumnezeu. Sfantul Nicodim a fost un mare intemeietor si indrumator al vietii monahale la noi, dupa randuielele de la Athos, iar ucenicii lui sunt cei ce au ctitorit cu ajutor de la binecredinciosii domni si voievozi romani, cele dintai manastiri mari in Tara Romaneasca. Vremea insa, cand a venit la noi Sfantul Nicodim, era o vreme de mari framantari in lumea

manastirilor ortodoxe. Miezul framantarilor era Muntele Athos, tocmai locul de unde venise Sfantul Nicodim. Este vorba de marea framantare pentru "rugaciunea mintii." Sfantul venea la noi, intre altele, tocmai pentru ca a gasit aici un loc de liniste si singuratate, prielnic lucrării duhovnicesti a rugaciunii.

Dar Sfantul Nicodim si manastirile zidite de el, dupa tipicul din Sfantul Munte, au luat parte si la nevoile duhovnicesti ale crestinilor din aceasta tara. Schimbul de scrisori, de curand descoperit, dintre Sfantul Nicodim si marele Patriarh bulgar Eftimie de la Tarnova si intrebarile pe care staretul Tismanei le pune marelui Patriarh, ni-l arata pe Sfantul Nicodim dornic sa se inarmeze cu acele cunostinte trebuitoare in lupta impotriva raticirii bogomililor, secta din Bulgaria, care tocmai trecuse in Tara Romaneasca si bantuia tara. El si manastirea lui erau ca o obstacol de apostoli ai dreptei credinte. Prin de dragoste pentru popor, Sfantul s-a nevoit intru invatarea tuturor si pentru lucrarea treburilor bisericesci in preajma manastirii sale.

A trait si a lucrat pe pamantul romanesc sub patru domnitori: Vlaicu, Radu, Dan si Mircea, fiind cinstit si pretuit, dupa cuviinta, de toti patru. Scriitorul, din vremea lui, a cartii Viata lui Isaia de la Hilandar, vede in Sfantul Nicodim, pe "barbatul cinstit si sfant, tare in carti si mai tare la judecata, in cuvinte si raspunsuri, intemeietor de manastiri, puternic la rugaciune si luptator pentru dreapta credinta". Pe langa frumoasa manastire Tismana, care e ctitoria lui, de la Sfantul Nicodim ne-a ramas si o Evanghelie, numita Tetravanghelul lui Nicodim de la Tismana, scrisa in limba slavona, chiar de mana Sfantului.

A adormit cu pace in Domnul la anul 1406, la 26 de zile ale lunii decembrie, pentrecut cu jale de calugari si de multime de credinciosi. Si a fost ingropat in mormantul pe care singur si-l pregatise in manastirea sa Tismana. Dupa oarecare vreme, dovedindu-se ca trupul sau a ramas nesticacios, a fost scos din mormant si asezat cu cinste intr-o racla din biserica manastirii. Din pricina tulburarilor si vitregiei trecutelor vremi, sfintele lui moaste au fost ascunse apoi in locuri tainice, pe care nu le stia decat staretul manastirii; cu timpul insa li s-a pierdut urma si au ramas intr-un loc, pe care numai unul Dumnezeu il mai stie. Pentru dragostea lui catre Domnul si pentru toata slujirea si osteneala lui intru slava Bisericii Ortodoxe, dreptcredinciosii din tara noastra cinstesc pe Sfantul Nicodim cu multa evlavie, ca pe unul din marii indrumatori ai nostri pe calea mantuirii. Cu ale carui rugaciuni, Doamne miluieste-ne si ne mantuieste pe noi. Amin.